
Vergaderjaar 2025-2026

36 899

Wijziging van de Visserijwet 1963 in verband met de implementatie van Verordening (EU) 2023/2842 over visserijcontrole met betrekking tot de maximaal op te leggen bestuurlijke boete

Nr. 8

AMENDEMENT VAN HET LID KOSTIĆ

Ontvangen 9 september 2026

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

I

Aan het opschrift wordt toegevoegd “, en het invoeren van een gemeentelijke bevoegdheid omtrent het hengelbeleid”.

II

Aan het slot van de beweegreden wordt voor de puntkomma ingevoegd “, en het wenselijk is in de wet een gemeentelijke bevoegdheid omtrent het hengelbeleid op te nemen”.

III

Na artikel I, onderdeel A, wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Aa

In artikel 33 wordt, onder vernummering van de leden 6 tot en met 10 tot 7 tot en met 11, een lid ingevoegd, luidende:

6. De Kamer wijst het verzoek eveneens af indien dit betrekking heeft op een water waar de gemeente de verhuurder is en bij gemeentelijke verordening heeft bepaald dat geen visserij met een hengel mag plaatsvinden in verband met de bescherming van het dierenwelzijn of de belangen van natuurbescherming.

IV

In artikel II wordt voor de punt ingevoegd “met uitzondering van artikel I, onderdeel Aa, dat in werking treedt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip”.

Toelichting

Dit amendement beoogt gemeenten de juridische ruimte te geven om – indien zij daar zelf toe besluiten – hengelen in gemeentelijke wateren waarvan zij verhuurder zijn te kunnen verbieden in verband met de bescherming van het dierenwelzijn of de belangen van natuurbescherming. De huidige Visserijwet 1963 biedt gemeenten geen toereikende juridische grondslag. Hierdoor lopen gemeenten er tegenaan dat ze het lokale hengelbeleid onvoldoende kunnen laten aansluiten bij de lokale situatie. Gemeenten die op basis van

lokale overwegingen ten aanzien van dierenwelzijn of de natuurbescherming, het hengelen in bepaalde wateren willen reguleren, lopen tegen juridische belemmeringen aan. De indiener is van mening dat lokale besturen en gemeenteraden het beste zelf kunnen beoordelen of het wenselijk is om aanvullende beperkingen op te leggen.

De afgelopen jaren zijn verschillende voorbeelden geweest van gemeenten die beperkingen wilden stellen aan hengelen in hun wateren, maar hiervoor onvoldoende juridische mogelijkheden hadden. De indiener acht het wenselijk dat gemeenten die op basis van eigen afwegingen, zoals dierenwelzijn, tot een dergelijk besluit willen komen, daartoe de benodigde juridische ruimte hebben. Met dit amendement krijgen gemeenten meer juridische ruimte om de wetgeving omtrent hengelen aan te laten sluiten op de lokale situatie.

Hiertoe wordt in artikel 33 van de Visserijwet een nieuw zesde lid ingevoegd. Dit regelt dat wanneer een gemeente als verhuurder op grond van het eerste lid, onder a, tijdig heeft aangegeven een visovereenkomst niet langer te willen voortzetten, en de huurder de Kamer voor de Binnenvisserij op grond van het tweede lid verzoekt de overeenkomst alsnog te verlengen als bedoeld in artikel 33, tweede lid, de Kamer dit verzoek in ieder geval moet afwijzen als de vergunning betrekking heeft op een water waarvan de gemeente verhuurder en de gemeente in verband met dierenwelzijn of natuurbescherming bij gemeentelijke verordening heeft bepaald dat er niet mag worden gehengeld. Een gemeente kan in lijn hiermee besluiten in verband met dierenwelzijn of natuurbescherming als verhuurder geen nieuwe visovereenkomsten aan te gaan.

De indiener wil met dit amendement aansluiten bij de bestaande praktijk waarin de Kamer voor de Binnenvisserij besluit over het al dan niet verlengen van visvergunningen.

De indiener benadrukt dat dit amendement aan gemeenten geen verplichtingen oplegt. Ook de landelijke regelgeving omtrent visserij blijft verder technisch ongewijzigd.

Kostić